

PREDSJEDNIŠTVO MEĐUNARODNOGA VIJEĆA OFS-A
PROJEKT TRAJNE FORMACIJE

MJESEČNA TEMA

VELJAČA 2012. – GODINA 3. – BR. 26

EVANGELIZIRANI DA BI EVANGELIZIRALI

fra Fernando Ventura, OFM Cap

Dokument pripremila skupina za trajnu formaciju Međunarodnog vijeća OFS-a

Ewald Kreuzer, OFS, koordinator

fra Amando Trujillo Cano, TOR

Doug Clorey, OFS

VRIJEME JE ZA EMAUS

XIII. generalni kapitul Franjevačkoga svjetovnog reda, održan 22. – 29. listopada 2011. u São Paulu u Brazilu, odabrao je za temu “Evangelizirani da bi evangelizirali”. Glavni predavač bio je fra Fernando Ventura, OFM Cap. “Ovo je vrijeme za oslušivanje na tisuće i tisuće, milijuna braće i sestara koji su se uputili u Emaus”, rekao je fra Fernando. On je vrlo dobro upoznat s globalnom situacijom, iz vlastitog iskustva i zahvaljujući mnogobrojnim putovanjima po svijetu. U ovom dijelu svoga predavanja on objašnjava zbog čega je ovo vrijeme za naš povratak u Emaus kako bismo nanovo otkrili dvojicu učenika na putu u to mjesto te promislili o njihovom iskustvu. Oni, naime, za sobom ostavljaju središnjost vjere i nade dok hode prema periferiji očaja. Pozivamo vas da pročitate, proučite i raspravite o sadržajima ovomjesečne teme sa svojom braćom i sestrama u bratstvu.

Vrijeme je za povratak u Emaus

U vremenu smo koje vapi za odgovorima. Vrijeme je to koje više kako bi ga se čulo, ali mi radije, umjesto slušanja, nastavljamo govoriti. Umjesto da saslušamo ljudsku bol, mi radije nastavljamo nametati naše teologije, filozofije, naše teološko smeće koje tovarimo na tuđa ramena kada mi sami nismo u stanju podići ni prst. Ovo je vrijeme za povratak u Emaus. Vrijeme da ponovno otkrijemo onu dvojicu učenika. Oni ostavljaju za sobom središnjost vjere i nade, i hodaju prema periferiji, prema očaju. *Njihova nada ostala je visiti na križu.* Ništa drugo nije imalo smisla. “*A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo.*” (Lk 24,21) A sada idemo u Emaus, idemo na periferiju.

Vrijeme je za slušanje

Možda u latino-američkoj zbilji to nije tako vidljivo kao u ostalim dijelovima kugle zemaljske, no ovo je vrijeme za slušanje na tisuće i tisuće, milijuna naše braće i sestara koji su na putu prema Emausu. Čije su nada i životna radost na neki način negdje ostali visjeti i hodaju prema periferiji Emausa. Ovo je vrijeme koje nam je dano da živimo, da se promijenimo i služimo. Ne da gospodarimo. Da služimo, a ne da budemo služeni. To je vrlo teško. Ovo je vrijeme da se vratimo Božjoj metodologiji, OVDJE i SADA.

Tko su osobe u odlomku teksta o Emausu? Koliko ih je? Trojica: dva učenika i Isus. Što ovdje radi Isus? To je pedagogija Crkve... a mi smo još tako daleko od toga! Još uvijek u vlastitim redovima vidimo kako najsnalažljiviji pokušavaju uspostaviti kontakte, baviti se svojim stvarima, izvući novac, utjecati ovdje i ondje... Moj Bože, koje sramote! No to je stvarnost, to je ono što se događa.

Što radi Isus?

Kako se ponaša Isus s dvojicom učenika? Iznad svega, on **vidi**. Što vidi? Vidi tu dvojicu koja idu pred njim, koja odlaze iz središta nade prema periferiji očaja. Njegov prvi potez sastoji se u tome da sazna što se događa. Na početku moramo živjeti poslanje proroka. Prorok živi, ne izmišlja, ne pogađa budućnost. Prorok je osoba (muškarac ili žena) koja živi s nogama čvrsto ukorijenjenima u sadašnjosti. I svakog se dana spominje Božje vjernosti kako bi mogao pokrenuti izvore nade za budućnost. Ovo je prorok: svakoga dana

slavi Boga zbog njegove vjernost prethodnoga dana i na sav glas progovara kako se ona očitovala u prošlosti te će se tako očitovati i u budućnosti. To je prorok. Ostali su obmanjivači.

Kao prvo **On vidi**, a potom se **približava**. (Drugi korak... a on još uvijek nije rekao ni riječ.) Zatim **hoda** s njima. Već je napravio tri stvari, a još nije izrekao ni jednu riječ! Gleda, približava se i hoda. Što radi onda? Tu je ključ. Postavlja pitanje: “Što vam je? Gdje vas boli?” Zapazite kako počinje ukazujući na iskustvo drugoga. Ne dolazi započinjući s raspravom. Želi saznati “što vas boli”, “koji je uzrok vašoj tuzi”, “zbog kojeg ste razloga

ostavili svoju nadu da visi te idete prema periferiji očaja”? A onda čuje odgovor: “Zar si toliko glup? Zar si ti jedini koji ne zna što se dogodilo u Jeruzalemu?” Koji su Isusovi razlozi i što im on kaže? “Što se zbilo?” Novo pitanje, novo nastojanje da pokuša krenuti od iskustva drugoga.

Početi iznova graditi nadu

Tek na ovom mjestu, nakon učinjenih ovih pet koraka (gledanje, približavanje, hodanje, ispitivanje, slušanje), može započeti s obnavljanjem nade, s gradnjom mosta od nade usidrene u srcu Izraela do same prisutnosti Boga koji se utjelovio u povijesti. Do Boga koji je postao čovjekom u Isusu Kristu. **To je Emaus!** Danas je vrijeme Emausa; to je pedagogija za današnje vrijeme. To je **služba** današnjice: biti ispod. Međutim mi ne volimo služiti (lat. *ministerium*), već poučavati (lat. *magisterium*).

Ovo je Emaus! Ovo je izazov da izgradimo *OIKOS* (kuću). Ovo je vrijeme za *OIKONOMIJU* jer izgleda da je ekonomija na koljenima. Između ostalog, mi i dalje mislimo da su ekonomija i financije ista stvar, a nije... No to je već neka druga priča.

Izazov izgradnje zajedničke kuće sa sobama za sve, bez iznimaka, da nitko ne mora nositi pečat posred čela jer je on/ona drugačiji. Takav je Bog suobličen svijetu. To je Bog koji može sve primiti. **To je Bog koji vidi, približava se, hoda i sluša...** Onkraj političkih, vjerskih, seksualnih ili gastronomskih opredjeljenja.

Pitanja za razmišljanje i raspravu u bratstvu

- 1) Što znači kada kažemo da je “ovo vrijeme za povratak u Emaus”?
- 2) Kako se ponašao Isus (sjeti se 5 koraka/postupaka) kad je ustanovio tugu u dvojici učenika koji su išli u Emaus? Kako to primijeniti u svojem načinu ophođenja s ljudima?
- 3) Kao svjetovni franjevci, što moramo učiniti (ili bolje: kakvi moramo *biti*) u nasljedovanju našeg poziva i poslanja da gradimo “zajednički dom” sa sobama za sve, bez iznimke?